

* *Is there for music if a neighbor considers*
musical !!! முன்னிப்பினாலு

புறப்பொருள், நிலம், பெரும்பொருள், சிறுபொருள்

அகவகையுள் புறம் - முன்னிலம்

101 வள்ளியங்காடு - முன்னிலம்

பெரும்பெயல்பொருள்கள் = கிரங்கரிசை (பெரும்பொருள்)

சிறுபெயல் = சிறு பொருள்

— நிலம் பொருள்

உ 86.

பெரும்பொருள் பெயர்வாய்வினா. line 3 லுள் வேல - வினா

— னாவு - வசூடு, line 98. வளங்கிதின் வளகிர்.
வள்ளி 101. வள்ளியங்காடு

அகவகையுள், முன்னிலம். 99. சிறுபெரும்பொருள்கள்.

— நிலம். கிரங்கரிசை, சிறுபொருள், கிரங்கரிசை

99. அகவகையுள் கிரங்கரிசை

93. அகவகையுள் கிரங்கரிசை

பெரும்பொருள் கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை (மகந்த - யின் கிரங்கரிசை)

பெரும்பொருள் - கிரங்கரிசை.

சிறுபொருள் - கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை, கிரங்கரிசை.

பெரும்பொருள் = முன்னிலம்

9. முன்னிலம் - line 9.

கிரங்கரிசை - line 25

கிரங்கரிசை = line 95

சிறுபொருள் = 96. கிரங்கரிசை = 95.

நிலம் line 24. கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை

— நிலம் - line 24. பெரும்பொருள்.

கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை line 13.

கிரங்கரிசை கிரங்கரிசை.

மகனான யூனாவாஷாடியாரால் 1888-ம் ஆண்டு இ. ஏ. பட்
டர் பரீட்சைக்குப் பாடமாக நியமிக்கப்பட்ட முல்லைப்பாட்டையும்
தை அறிந்துகொள்ளுதற்கு இன்றியமையாத மதுரை ஆசிரி
நச்சினார்க்கினிய நுரையையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கி,
ஊக்கத்துக்கு அவை விளங்கும்வண்ணம் தாதனமாக எவிய
யில் எழுதிய குறிப்புக்களையும் உரியவிடங்களிற் சேர்த்
ப் பதிப்பிக்கலானேன்.

முல்லைப்பாட்டியைப்பற்றித் தந்தியுள்ளவர்களுள் ஒருவரான
புத்தூர் பாடியது; இஃது ஆசிரியப்பன், கலா-அடிகளையுடை
ந; பகைமேற்சென்ற தலைவன் விருந்தானும் தலைவி பொருத்
த்கொண்டிருந்தவிடத்து அவன் வந்ததனைக்கண்டு தோழிமுத
லியோர்கள் தம்முட் கூறியதாக இயற்றப்பெற்றது.

இந்தூலில், தனித்திருக்கும் தலைவியின் இயல்பும் கார் கா
லத்தின் இயற்கையும் படைவிட்டிற் பகைவர் அடைந்த வருத்த
மிகுதியும் தலைவியின் மூலவியுடைய தன்மையினை மிகச்செவ்
வையாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்தூல், உரையாசிரியர் பலநுரைகளில் மேற்கோளாக எடு
த்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பலநூலாசிரியர்கள் இதிலுள்ளவாக்
கியங்களைத் தாமியற்றும் நூல்களுள் ஆங்காங்கு அமைத்து அழ
குபடுத்தியிருக்கின்றனர்; “முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி
யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்” என்பது விதி
யன்றோ.

இதிற்பண்டைக்காலச்செய்திகள் பல காணப்படும்.

இதிலுள்ள விஷயம் ஒவ்வொன்றும் யாவரும் எப்பொழு
தும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் அனுபவமாக உள்ளதாத
லின், இந்தூல் படிப்பவர்களுக்கு மிக்க இன்பத்தை விளைவிக்கு
மென்பது கூறும்வேண்டினங்குமூ செயற்கையழகிலும் இயற்கை
யழகு சிறந்ததென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே.

விளங்க எழுதவேண்டியவைகளைப் பலகாரணங்களால்நான்
எழுதாதிருத்தல் கூடும்; கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிற்சிறந்து கலா
சாலைகளில் தமிழ்ப்பண்டிதர்களாக வீற்றிருக்கும் விவேகிகள்
அக்குற்றத்தைப் பொறுத்து மாணுக்கர்களுக்கு உரிய விஷயங்
களைத் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இக்கணம்,

வே. சாமிநாதையன்.

(1903)

நூல்.

இது, நக்கிரா முதலிய சங்கப்புலவர்களியற்றிய பத்துப் பாட்டினுள் ஐந்தாவது. பத்துப்பாட்டுக்கள் இன்னவையென்பதைப் பின்னுள்ள வெண்பாவா லுணர்க:—

“முருகு, பொருநாறு, பாணிரண்டு, முல்லை,
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி, மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி, பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.”

அவற்றுள், ~~பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி, மருவினிய~~

முதலானது திருமுருகுப்படை உருக - அடிகளையுடையது; முருகக்கடவுண்மீது மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கிரா பாடியது; இதில் முருகக்கடவுளுடைய தலங்களுட்சிறந்த திருப்பாங்குன்றம், திருச்சேலாவாய் (திருச்செந்தூர்), திருவாவினன்குடி (பழனி), திருவேரகம், குன்றுதேரூடல், பழமுத்தாசோலை யென்னும் ஆறுபடைவிலகளும், அவற்றில் அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் விதமும் முறையே சீரம்பப் பாராட்டிக் கூறப்படும். ~~பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி, மருவினிய~~

இரண்டாவது பொருநாற்றுப்படை உருக - அடிகளையுடையது; இளஞ்சேட்சென்னி, புத்தல்வகுதிய தேருழங்கரிதாற்பெருவளவனை முடந்தாமக்கண்ணியார் பாடியது; இதில் கரிகாற்பெருவளவன் கொடையும் அவன்வீரமும் அவளுண்ட சோழநாட்டின் வன்மும் காவிரிநதியின் சிறப்பும் நன்றாகக் கூறப்படும்.

மூன்றாவது சிறுபாணற்றுப்படை உருக - அடிகளையுடையது; ஏறமாநாட்டு நல்லியக்கோட னென்பவனை இடைக்கியநாட்டு நல்லூர் நந்தத்தனார் பாடியது; இதில் நல்லியக்கோடனது வண்மையும் அவனுடைய நகரங்களாகிய எயிற்பட்டினம் வேலூர் ஆரூர் முதலியவற்றி னியல்பும், அவற்றிலிருந்த மாந்தர்களுது நற்குண நற்செய்கைகளும் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்களுடைய இராஜதானிகளாகிய மதுரை வஞ்சி உறையூர் ரென்னு, மூன்றநகரங்களி னிலைமையும், பேரின் பாரிசாரி ஆய் அதிகன் நள்ளி ஓர் யென்னும் வள்ளல்களெழுவரும் இன்னஇன்ன கொடையாற் பெயர் பெற்றார்க ளென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

நான்காவது பெரும்பாணற்றுப்படை இரூ - அடிகளையுடையது; காஞ்சி நகரத்திருந்த தொண்டைமான் இளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்தியங்கண்ணனார் பாடியது; இதில் அவனது வண்மையும், தொண்டைநாட்டிலேயுள்ள குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்திணைவளங்களும், அவற்றில்வாரும் மாந்தருடைய தொழில் ஊண் ஒப்புரவு முதலியனவும், காஞ்சி நகரத்தின் சிறப்பும், திருமாவின் தூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய திருவேங்கடவென்பதும் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஐந்தாவது முல்லைப்பாட்டே. இதன் வரலாற்றை முகவுரையிற் காண்த.

ஆறாவது மதுரைக்காஞ்சி எ.அ.உ - அடிகளையுடையது; தலையாலக் கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு விளையுமி சிமித்தம் நிலையாமையைச் செவியறிவுறுத்தி மடிவதுமருதனாபுரியது; இதில் பாண்டி நாட்டின் ஐந்திணைவளங்களும், மதுரையம்பதியி னழகும், அப்பாண்டியனது ஷீரமுதலியனவும், சேரராஜனது நாளோலக்கச் சிறப் புழ், அக்காலத்திருந்த பலசிறந்தரசர்களுடைய பெருமையும், அருச்சுன னுக்குக் கண்ணன் உபதேசித்த பகவத்கீதையின் மேம்பாடும் இன்னும் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஏழாவது நெடுநல்வாடை த.அ.அ - அடிகளையுடையது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை நிக்நீரனார் பாடியது; இவ்வுலகத்திலுள்ள மாதங் களாகிய கூதிர்க்காலத்தினியல்பும் தனித்திருந்த தலையியது வருத்தமிரு தியும் படைவீட்டில் தலைவனிருக்கும் வண்ணமும் விளங்கக் கூறப்பட்டு ள்ளது.

எட்டாவது துறஞ்சிப்பாட்டே உ.க.உ - அடிகளையுடையது; ஆரியவர சன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்தற்குக் கபிலர் பாடியது; இதில் மலை வளங்களும், இல்லறமுறைமையும், தலைவனும் தலைவியும் தம்முள்ளைக் கத்தரு மன்புடைமையும், கற்பின் இன்றியமையாமையுள்பல மலர்விசே டங்களும் அழகாகக் கூறப்பட்டுள்ளன; இது பெருங்குறஞ்சி யென்றும் பெ யர் பெறும்.

புறநானூறு வகுப்புகள்.

ஒன்பதாவது பட்டினப்பாலை க.உ.உ - அடிகளையுடையது; சோழன் கரிகாற்பெருவளத்தானைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடியது; இதில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் சிறப்பும், சோழநாட்டின்வளமும் காவிரி நதி பயன்படுதலும், அச்சோழனுடையபராக்கிரமமும், அவனுடைய செங் கோலின் மேன்மையும் கிரம்ப விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வுலகக் கேட்டு அச்சோழன் அடிகளாருருத்திரங்கண்ணனார்க்குப் புகழிவனும் பொன் பரிசளித்திருந்த கலங்கத்துப்பாணியார் நெரிகின்றது.

பத்தாவது மலைபடுகடாம் ரு.அ.க - அடிகளையுடையது; இவ்வுலகக் கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேன் நன்னிலைகள் நன்னிலை ஓரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றாரைப் பெருங்கோளசிகனார் பாடியது; இதில் அவ னார்க்குச்செல்லும் வழியினியல்பும், அவ்வயல்விடத்துக்கிடைக்கும் உண வின் வகைகளும் அவனது மலை சோலை காடுகளின் வளங்களும், அவனது வள்ளன்மையும், ஆற்றலும், அவனது சுற்றத்தினொழுக்கங்களும், அவனது நாளோலக்கச் சிறப்பும், அவனது நலிக் கொன்னும் மலையில் காரியுண்டிக் கடவு ளென்னும் திருநாமத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானது மகிமையும், அவனுடைய முன்னோர்களின் பெருமையும், அவனாரினியல் புழ், அவனது சேயாநென்னும் ஆறுமுதலியவற்றின் வளங்களும் விளங் கக் கூறப்பட்டுள்ளன. இது கூந்தலாற்றியப்படை யெனவும் பெயர்பெறும்

நூலாசிரியர்.

மூலப்பாட்டை இயற்றிய நப்பூதனரென்பவர் கடைச் சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; இவருடைய ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம்; இவருடைய தந்தையார் பொன்வாணிகனார்; இதனால் இவரை வணிகரென்று நினைத்தற்கிடமுண்டு. 'ந' என்பது சிறப்புப்பொருளை யுணர்த்துவதென இடைச்சொல்; முதலில் இவர் 'பூதனார்' என்னும் பெயரையுடையவராகவிருந்து இந்நூலை இயற்றியகாரணம்பற்றிப் பின்பு நப்பூதனரென்று வழங்கப்பட்டாரென்று தெரிகிறது. நப்பூல்த்தனார், நக்கீரனார், நச்செள்ளையார் என்னும் பெயர்களிலும் 'ந' என்பது இப்படி விரவியிருத்தல் காண்க. சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலும்புகம், ஐசு - ம் செய்யுளுரையில் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'நப்பின்னை' என்பதைக்குறித்து எழுதியிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும்; எட்டுத்தொகை முதலியவற்றில் இவரியற்றியதாக இதுவரையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. ஆனால், பூதனரென்னும் பெயரினரொருவர், நற்றிணை, ஐசு - வது செய்யுளியற்றியதாகத் தெரிகின்றது; அப்பெயரினரும் இன்னும் ஒருவரோ வேறோ யாதும் தெரியவில்லை.

இந்நூல் உரையாசிரியராகிய -- நச்சினார்க்கினியர்வரலாறு.

நச்சினார்க்கினியர் பூதனார்
மேலாத்திற் பரந்தவருள்
விருத்தம். (அகநானூறு)

எவனால் வாயிடைவந் தமுதவா யுடையனென, வியம்பப் பெற்றோன், எவன்பண்டைப் பனுவல்பல் விறவாது நிலவவுரை யெழுதியுந்தோன் எவன்பரம வுபகாரி, யெவனச்சினார்க்கினியர் எனும்பே ராளன் அவன்பாத விருபோது மெப்போது மலர்ச்செவன தகத்து மன்றோ.

இம்மூலப்பாட்டின் உரையாசிரியராகிய நச்சினார்க்கினியர் பாண்டி ளாநாட்டின் மதுரபுரியிற் பிராமணகுலத்திற் பாரத்துவாசகோத்திரத் தில் அவதரித்தவர். தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பல்வகையான எல்லாநூல் களிலும் அகிபாண்டித்தியமுடையவா, இவரது சமயம் சைவமே. இவர் இன்னராதல் "வண்டியிற் சோலை மதுரா புரிதனி, செண்டிசை விளங்க வந்த வாழான், பயின்ற கேள்விப் பந்தத்துவாச, ஞன்மறை துணிகநற்

பொரு ளாகிய, தாய்நூன லிறைந்த சிவச்சுடர், தானே யாகிய தன்மை யானன்” என்னும் உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்கும். சிவதலக்க ணுட்சிறந்த சிதம்பரத்தினது திருநாமங்களாகிய ‘திருச்சிற்றம்பலம்,’ ‘பெ ரும்பற்றப்புவியூர்’ என்பவற்றை முறையே ஆறெழுத்தொருமொழிக்கும் ஏழுத் தொழுத்தொருமொழிக்கும் உதாரணமாக இவர் தொல்காப்பியம் எழுத் ததிகாரத்து மொழிமரபில் “ஒரெழுத்தொருமொழி” என்னுஞ் சூத்திர த்து விசேடவுரையிற் காட்டியிருத்தலாலும், சைவசமயத்துச் சிறந்ததால் களாகிய திருவாசகம் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார் என்பவற்றினின்றும் தமது உரைகளிற் பலவிடங்களில் இலக்கிய விலக்கணப் பொருள்களுக் கேயன்றித் தத்துவப்பொருளுக்கும் (மெய்ப்பொருள்) என்று ஆண்டொன்ற தனாலும், அங்ஙனம் மேற்கோள் கொண்டு, சிலவிடங்களில் எழுதியுள்ள விசேடவுரைகளாலும், நாமகளிலும்பகத்திற் ‘மேதம்’ என்ற என்னும் ந.ந.ந-ம் செய்யுளில் ‘மேதம்’ என்ற ‘மேதம்’ என்பதற்கு எழுதிய விசேடவுரையாலும், திருமுருகாற்றுப்படை யுரையிற்காட்டிய சில நயங் களாலும், மற்றுஞ் சிலவற்றாலும், நச்சினுர்க்கினியரது சைவ சமயாபி மானம் நன்குவெளியாம்.

~ நச்சினுர்க்கினியர், இந்நூலுக்கன்றிப் பத்துப்பாட்டினுள் மற்றநூல் களுக்கும் தொல்காப்பியத்திற்கும் கலித்தொகைக்கும் குறுந்தொகையில் பேராசிரியர் பொருளெழுதாதொழிந்த இருபது செய்யுட்களுக்கும் உரை செய்தருளினார். இன்னுஞ் சிலநூல்களுக்கு இவர் உரையியற்றினரென் பர்; அவை இவையென்று புலப்படவில்லை. இக்காலத்து வழங்கும் திருக் கோவையாருரை பேராசிரியரார் செய்யப்பட்டதென்று தெரிகின்றமை யாலும், இவர் அந்நூற்குச்செய்த வேறுரை கிடையாமையாலும் அதற்கும் திருக்குறள் முதலிய மற்றுஞ்சிலவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்திருப்பதாக இவருடைய உரைச் சிறப்புப்பாயிரத்திலேனும் வேறென்றிலேனும் கூறப் படாமையாலும், அவைகள் இங்கே எழுதப்பட்டன.

~ நச்சினுர்க்கினியர் முதன்முறை ஒருரை யெழுதி, அக்காலத்துப் பிரசித்திபெற்றிருந்த சைனவித்துவான்கள் சில ருக்குக்காட்டி அவர்கள் அவ்வுரையை அங்கீகரியாமை கண்டு, பின்பு ஆறெழுத்தொருமொழி பலவற்றையும் நல்லுற ஆராய்ந்து இரண்டாமுறை இவ் வுரையை யெழுதி அவர்களுக்குக் காட்டவே, அவர்கள் உற்றுநோக்கி வி யந்து இவ்வுரையை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்க ளென்று சைனர் கூறு கின்றனர். *Handa Ramayarum was also taken to the*

நாமகளிலும்பகத்தில் “கண்ணுளார் நங்காதலர்” என்னும் ச.ந-ம் செய்யுளுரையில் ‘நங்குத் தன்மையையுணர்த்துதல் “செலவினும் வரவி னும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறினும்’ என்றும், குணமாலையாரிலம்ப கத்தில் “மங்கை நல்லவர்” என்னுஞ்செய்யுளுரையில் ‘ஆசிரியர் “நண்டுந் தம்பியும்” என்று தும்பியைப்பின்வைத்தது, மேல்வருஞ் சூத்திரத்தில்

“மாவு மாக்களு மையறி வென்ப”. என்ற ஐயறிவு இதற்கும் ஏறுதற் கென்றுணர்க; இச்சினை வாராததனால் வந்ததுமுடித்த லென்னுந் தந்திரவுத்தியாந்ருகொங்க வென்று ஆண்டு உரை கூறிப்போந்தாம்” என்றும் நச்சினூக்கினியர் எழுதியிருத்தலால், இவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதின பின்பு சேவகசிந்தாமணிக்கு உரையெழுதின ரென்று விளங்குகின்றது.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் இவரால் எடுத்துக்கூட்டப்பட்ட டின்ன மேற்கோள்களமைந்த நூல்களுள் இதுகாறும் விளங்கியவை வருமாறு:—

க. அகத்தியம்	கக. திரிகடுகம்
உ. அகநானூறு	கஉ. திருக்குறள்
ங. அணியியல்	கங. திருக்கோவையார்
ச. அவியம்	கச. திருமுருகாற்றுப்படை
ஞ. ஆசாரக்கோவை	கரு. திருவாசகம்
கூ. இறைபரைசப்பொருள்	ககூ. தொல்காப்பியம்
எ. எழிஇக்கோவை	கஎ. நற்றிணைநானூறு
அ. ஏலாதி	கஅ. நாடகநூல்
ஊ. ஐங்குறு நூறு	கஊ. நாலடியார்
க0. ஐந்திணையெழுபது	ச0. நெடுநல்வாடை
கக. ஐந்திணையம்பது	சக. பட்டினப்பாலை
கஉ. கடகண்டு	சஉ. பதிற்றுப்பத்து
கக. கலித்தொகை	சகக. பரிபாடல்
கச. களவழிநாற்பது	சச. பல்சூழ்ப்பியம்
கரு. காக்கைபாடினியம்	சரு. பல்காயம்
ககூ. குணநாற்பது	சகூ. பழமொழி
கஎ. குறிஞ்சிப்பாட்டு	சஎ. பன்னிருபடலம்
கஅ. குறுந்தொகை	சஅ. பாரதவெண்பா
கஊ. கூத்தநூல்	சக. புறநானூறு
உ0. கைஞ்சிலை	சரு. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை
உக. கொன்றைவேந்தன்	சரு. பூதபுராணம்
உஉ. சிலப்பதிகாரம்	சரு. பெருங்கதை
உக. சிறுகாக்கைபாடினியம்	சரு. பெரும்பாணாற்றுப்படை
உச. சிறுபஞ்சமூலம்	சரு. பெரும்பொருள்விளக்கம்
உரு. சிறுபஞ்சமூலம்	சரு. பெரும்பொருள்விளக்கம்
உகூ. சினைத்திரமாலை	சரு. செய்த அந்தாதி
உஎ. சேவகசிந்தாமணி	சரு. மொருநூற்றுப்படை
உஅ. தகடீர்யாத்திரை	சரு. மணிமேகலை
உக. திணைமாலைநூற்றைம்பது	சரு. மதுரைத்தொகுதி
க0. திணைமொழியம்பது	சரு. மலைபடுகடவுள்

சு.0. மாபுராணம்

சு.தி. யாழ்தூல்

சு.க. முத்தொள்ளாயிரம்

சு.சு. வண்சக்கடம்

சு.உ. முதுமொழிக்காஞ்சி

சு.எ. வஞ்சிப்பா

சு.உ. முல்லைப்பாட்டு

சு.அ. வளையாபதி

சு.சு. மோதிரப்பாட்டு

சு.சு. விளக்கத்தார்கடத்து.

இன்னும் விளங்காத நூல்கள் பல.

தொல்காப்பியவுரைமுதலியவற்றில் வேதம், வேதாங்கம் முதலிய பல நூல்களிலிருந்தும் பல உரைகளிலிருந்தும் பற்பல அரியவிஷயங்களை ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டி நன்குவிளக்கிப்போகின்றமையின், இவ்வரை வடமொழியிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர்கள் சொல்லுதற் கிடமுண்டு. (உரையாசிரியர், சேவைரையர், பேராசிரியர், ஆள்வந்தபிள்ளையா சிரியர் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இவருடைய உரையில் எடுத்துக்கூறப் பட்டிருத்தலின், அவர்களுக்கு இவர் காலத்தினுற்பிறப்பட்டவரென்று தெரி கின்றது.

அமிழ்தினுயினிய தமிழ்மடவரல் செய் அருந்தவத்தின் பெரும்பய னாக அவதரித்தருளிய இமமகோபகாரியின் அருமைபெருமைகள் விரி வஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

இவருடைய மேம்பாட்டைப் பாராட்டி அக்காலத்து ஆன்றோரார் செய்யப்பட்ட உரைச் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் வருமாறு.—

வெண்பா.

பாரத்தொல் காப்பியமும் பத்துப்பாட் டுக்கலியு
மாரக் குறுந்தொகையு னாஞ்ஞான்குஞ்—சு.க.நீ
திருத்தகு மாமுனிசெய் சிந்தா மணியும்
விருத்திநச்சி னார்க்கினிய மே.

தொல்லகப் பியத்திற் றெருகுத்த பொருளனைத்து
மெல்லார்க்கு மொப்ப வினிதுரைத்தான்—சொல்லார்
மதுரைநீச்சி னுக்கினியன் மாமறையோன் கல்விச்
சுதிரின் சுடரெறிப்பக்கண்டு.

ஆசிரியப் பா.

புறநகல் போலப் பரந்த நன்னெறி
தூற்படு வான் பொரு ளுணர்ணிதி னுணர்ந்த
போச்சுறு கேள்விப் புலவோர் புலத்தி
ஞற்பொருள் பொதிந்த தூக்கமை யாப்பினைத்
தேக்கிய சிந்தைய னாகிப் பாற்பட
வெருத்துஞ் சொல்லும் பொருளுயிம் மூன்று
மிகுந்த வாய்ந்தவழக்கெருல் சீர்த்தித்

தொல்காப் பியமெனூர் தொடுகடற் பரப்பை
 மூறுவுந் குறைவு மின்றி யென்றுங்
 தலையி னுறைந்த கதிர்மதி யென்ன
 நிலையுடை கலத்தி னெடுங்கரை காணுங்
 கல்லா மாந்தர் கற்பது வேண்டியு
 நல்லீறி வுடைபோர் நயப்பது வேண்டியு
 முரையிடை யிட்ட காண்டிகை யுரைத்து
 மானோரு புகழ்ந்த வறிவினிற் றெறிந்து
 சான்றோ ருரைத்த தண்டமிழ்த் தெரிய
 லோதபுது பாட்டு முணர்பவர்க் கெல்லா
 முரையற் முழுதும் புரைபட வுரைத்த
 மொலித்திரைத் தலத்தி னுணர்ந்தோ ருரைக்குங்
 கலித்தொகைக் கருத்தினைக் காட்சியிற் கண்டதற்
 குள்ளுறை யுவமமு மேனை யுவமமுந்
 தெள்ளிதிற் றெறிந்து திணைப்பொருட் கேற்ப
 வுள்ளுறை யுவமத் தொளித்த பொருளைக்
 கொள்பவர் கொள்ளக் சூறிப்பறிந் துணர்த்தி
 யிறைச்சிப் பொருளுக் கெய்தும் வகையைத்
 திறப்படத் தெரிந்து சீர்பெறக் கொளீஇத்
 துறைப்படு பொருளொடு சொற்பொருள்விளக்கி
 முறைப்புட வினைவை மூடித்துக் காட்டிப்
 பாட்டிடை மெய்ப்புரடு பாங்குறத் தெரித்துப்
 பாற்பட னாலின் யாப்புற வுரைத்த
 நாற்பெயர் பெயரா நடப்பக் கிடத்திப்
 போற்ற விண்ணுரை பொருள்பெற விளம்பியும்
 வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய
 போய்யில் ஞானகதை போதிந்த கெந்தமிழ்ச்
 சிந்தா மணியைத் தென்கடன் மாநிலம்
 வந்தா தரிப்ப வண்பெரு வந்திப்
 போய்யா மொழிபுகழ் மையறு காட்சித்
 திருத்த முனவன் கருத்தித் வேள்பி
 பருப்பொருள் கடிந்து பொருட்பொருள் படுத்த
 வினையோடு முடிபுடி புணையுரை யுரைத்து
 கல்லறி னுடைய தொல்பெருநாசான்
 கல்வியுங் காட்சியுங் காசினி யறியப்
 பொருடெரி குறுந்தொகை யிருபது பூட்டிற்
 திதுபொரு ளென்றன இனமுதா தொழிய
 விதுபொரு ளென்றதற் கேற்ப வுரைத்துங்

மேலும் கீழ்க்கண்டவாறு:

18ஆம் ஆண்டு, புரட்டாசி
மீன. இவ்வாறு கிடைக்கிறது முல்லை

18ஆம் ஆண்டு, கி. பி. 1888

புரட்டாசி மீன.

கி. பி. 1888 கி. பி. 1888 கி. பி. 1888

முல்லைப்பாட்டு.

நனந்தலை யுலகம் வளைது நேமியொடு னெகலம் (கொண்ட)
யுலகம் வளைது நேமியொடு னெகலம் (கொண்ட)

நீர்செல் நிரந்த மாதுல் போலப் பிழம்பு மெல்
பாடியும் பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு னெகலம்

நெகலம் நெகலம் நெகலம் நெகலம் நெகலம்
பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறுபுள் மாலை (கொண்ட)

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி
யருங்குடி முதுர் மருங்கிற் போகி

தேம்பு கவுள, சிறுகண் யானை, தேங்குதலையு
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந் தியாத்த
வயல்விநி யின்குள் குண்ணுது, ததறுடைத்
நயினுனை மருப்பிற்றங்கையிடைக் கொண்டெனத்
கட்டு கனவுமுட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக்
கல்லா வினோஞர் கவளங் கைப்பக்
செற்றோய்த் துமித்த பழவப் பரப்பான் சிவவஞ்ஞன்பினை
முக்கோ லுக்கினை, கடுப்பநற்போ தர்மச்செய்தல், அழப்பேர்
அழகுமேலுரோடா வல்விற் றாணி நாமற்க்
சடு, கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கைப்,
சைவேல் பூந்தலைக் குந்தங் குத்திக் கிடுகுதிரைத்துறப்ப
வாங்குவில் லரண, மரண மீர்க
வெறுபல் பெரும்படை நாப்பண் வேறோர் மூட்டு ஏரிடநிலை
நெடுங்காழ்த் கண்டங் கோலி யுக்கநேர்பு, மூம் னம்ப உடன்படி
சடு குறுந்தொடி முன்னகக் கூந்தலஞ் சிறுபுறத், சிவப்பகம்
திரவுபகற், செய்யுந் திண்பிடி, யொள்வாள்,
விரவுவரிக் கச்சிற, பூண்ட மங்கையர்,
நென்பியிழ் சுரையர், நெந்திரிக் கொளீஇக் பந்தம்
கையமை விளக்க நந்துதெர் றி மாட்ட
நெடுநா வெரணமணி, நிழற்றிய நடுநா, ஆங்கு
புனியுள திரல் பூத்த வாடுகெழுப் புடாஅர்
திரவா லசைவனித் துசைவந் தாங்குத்,
துகிணமுடித்துப், போர்த்த, தாங்கு லேகங்குநடைப்,
பெருமூ தாள ரேமஞ் சூழப்,
நெடு பெருமுதலர் தறியும் பொப்பா மீக்க
டொழுதுகாண் கையுந் தோன்ற வாழ்த்தி
மெய்யுடையுநீர் வையகம் வென்று செல்வோய்தின்
குறுநீர்க் கன்ன வினைத்தென் றிசைப்ப
மத்திகை வினையு மறிந்துவிங்கு செறிவிடை
மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து
வலிபுணர் யாக்கை வின்கண் யவனர் வேலிபுணர்
புவித்தொடர், விட்ட புனைமா ணல்விற்
நிருமணி விளக்கங் காட்டிக், திணுநா
மிழற்றிய வென்றும் பாடம்.

மதகன் = ஆங்கு விவசாயவர்கன் + மனகு விவசாய
மன்ககன் = மனகு விவசாய, ஆங்கு விவசாயவர்கன்
மா 3 10 (பி) ப. 10.

* மலைச்சொன்றும் பாடம்.

தெரியுமா — 984 = தெரியுமா 98

Om 47 81 - ~~Brundage~~ 11 -

தோட்டை தோண்டி குருதி பூப்பதால்
கான் நந்திய செந்நிலப் பெருவயிற்
வீரின் வீரத்தால் வாங்குகதிர் வரகிறதாம்
மரிமருப் பிரியையோடு மடமா இவள்
வெகிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்
முதிர்காய் வளளியந் காடுபிறக் கொழியத் திணை
திணைபரி துரக்குஞ் செலவினர் கேனை அநையவர
வினைவிளங்கு நெடுந்தேர் பூண்ட மாலை வளவன்.

மாலைவளவன் வரகிற் 6476
கேனை 7.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு முல்லைபெயன்று பெயர்கூறினர்; முல்லைசான்ற கற்புப்
பொருந்தியதனல். இவ்வறங்கீழ்த்துதற்குப் பிரிந்து வருந்துணையும் ஆற்றி
யிருவென்று கணவன் கூறிய சொல்லைப் பிழையாமல் ஆற்றியிருந்து, இவ்
வறங்கீழ்த்திய இயற்கை முல்லை யாமென்றுகருதி இருத்தலென்னும்பொரு
டர முல்லைபெயன்று இச்செய்யுட்கு நப்புகளுர் பெயர்கூறினமையிற் கண
வன் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தாளாகப் பொருள்கூறலே அவர்கருத்தா
யிற்று. * “தானேசேறல்” என்னும்விதியால், அரசன் தானே சென்றது
இப்பாட்டு.

(குறிப்பு) முல்லைசான்றகற்பு - இருத்தல் அமைந்தகற்பு; முல்லை
இருத்தல். இனி முல்லைமலரைச் சூடிதற்கமைந்த கற்பெனினும் பொருந்
தும்; கற்புடைய மங்கையர் முல்லைமலரைச் சூடிக்கொள்ளுதல் மரபு.
இதுகாரணம்பற்றியே முல்லைக்கொடி கற்பென்று பெயர்பெறும். வருந்
துணையும் - வருமளவும். ஆற்றியிரு - பொறுத்திரு. ‘தானே சேறலும் தன்
னெடு சிவணிய, வேளோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே’ என்பதன்பொருள்:
தன்பகையை வெல்லுதற்குத் தானே செல்லுதலும் அவளோடு நட்புக்
கொண்ட மன்றையோர் அவனுக்குத் துணையாகிச் செல்லுதலும் ஆகியஇரு
பகுதியும் அரசன் கண்ணவாம். எ - று. என்றது, பகைவரை அடக்குதற்கு
அரசன் றானே செல்லுதலும் அவளோடு நட்புக்கொண்ட பிறர் செல்லுத
லும் விதியாமென்றவாறு.

இது, தலைவன் வினைவயிற் பிரியக்கருதியதினை அவன்குறிப்பானுணர்
ந்து ஆற்றாளாய் தலைவியதுணைமகண்டு அவன் வற்புறுப்புவும் உடம்
படாதவளைப் பெருமுதுபெண்டிர் அவன் வினைமுடித்துவருதல் வாய்வுது,
வீருத்தலிக்குவதெனக்கூற, அதுகேட்டு அவன் நீடுநினைத்து ஆற்றியிருந்த
வழித் தலைவன் அக்காலத்தே வந்ததனைக்கண்டு வாயில்கள் தம்முட்கூறி

தொல்காப்பியம், பொருள்திகாரம், அகத்திணையியல், ௨௭

SECRET

யது.இது, * “வாய் லுசாவே சம்முனா முரிய” † “எல்லா வாயிலு மிருவர்
தேனத்தும்-புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வெண்ப” என்பனவற்றாழ்குறிஞர்

(கு - 4) வீணவயின் - போர்க்கண். ஆற்றான் ஆய - பொருதவன், கிய. பெருமுது பெண்டிர் - மிகமுதிர்ந்த மகளிர், வாய்வது - உண்மை. நீங்குவது - நீங்கவேண்டவது. பெண்டிர் கூறவேன்க, நீடுநீனந்து - இவ்வாறு தலைவர் பிரிந்தாலல்லாமல் அரகியல் நடவாடுதன்று நீனைத்து, வாயில் கண் - தூதிற்குரியவர்கள். 'வாயிலுசாவே' என்பதற்குப்பொருள்: ஒருவர் மற்றொருவர்க்கு உயரப்பதுபோலத் தங்களுட் சொல்லுதலும் அமைபுமென்பது, 'எல்லாவாயிலும்' என்பதன்பொருள்: தூதிற்குரிய எல்லோரும் தலைவனிடத்தும் தலைவியிடத்தும் பொருந்திய மனமகிழ்ச்சிப் பொருளை நிகழ்த்துதலைத் தமக்குப் பொருளாகவுடையர். எ - று.

1. நான் தலை உலகம் விரை—அகலத்தை இடத்தேயுடைய உலகத்தில் சந்திப்போம்.

(கு-4) 'நன' என்பது அகரவீற்று உரிச்சொல்; அகலம் என்னும் குறிப்புப் பொருளையுணர்த்தும்.

1, 2. [தேமியொடு, வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை:]

1. நேமியொடு வலம்புரி தாங்கு தடக்கை மால் (நு)---சக்கரத் தோடே வலம்புரியுத்தாங்கும் பெரியகைகையுடையமால்,

(கு - பு) வலம்புரி - ஒருவகைச்சங்கு; வலமாகவளைந்துள்ளதென்பது பொருள்.

2. மா பொறித்த மால் (ந.)—திருமாற்பிடந்தே திருமகளை வைத்த மால்.

(கு - பு) பொறித்த - வைத்த; இதனை “வடபுலவிமயத்து வாங்கு விற்பொறித்த” என்னும் சிறுபாணற்றுப்படையுரையானுமுணர்ந்த.

3. நீர் செலவிடப்பட்ட மாதிரி போல—மாவலிவாந்த நீர் தண்ணீரில் சென்றதாக உயர்ந்த திருமாளிப்போல,
இனி, நேமியோடே வலம்புரியையுமுடைய உத்தம விலக்க
ணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற திருமகளையணந்தகையிலே நீர்
செல்லவென்றமாம்

இதனாலே மூல்லைக்குரிய தெய்வங்கூறினார்.

(கு - பு) மாவலி - ஓரசரன்; இவனிடம் திருமால் குறுகியவடிவத் துடன் சென்று மூன்றடிமண்டேட்டு உடன்பட்ட அவன் தாரைநீர்வார்த்த வுடனே பெரியவடிவங்கொண்டு பூமியையும் ஆகாயத்தையும் அளந்தா ரென்பது புராணகதை. நேமி - சக்கரம்; ஈண்டுச் சக்கரரேகை; வலம் புரி - சங்கரேகை; இவை சிறந்த ஆடவர் மகளிர்களுடைய கையிலுள்ள உத்தம இலக்கணங்கள்; பெற்றிருக்கின்ற கையென இயைத்தலும் பொருள்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨௦௧.

தற்பியல், நன.

தும்; “வலம்புரி பொறித்த வணக்கை மதவல” என்றா; (சுந்தா.நாம. ௧௭௫)
கிருமால் மூல்லைத்திணைக்குரியதெய்வம்; ‘மாயோன்மேயு தாடுறையுலகம்’
என்பர்; (தொல். பொரு. ௫.)

4, 5. [பாடிழிற் பணிக்கடல் பருகிவல னேர்பு, கோடுகொண் டெழு
ந்த கொடுஞ்செல வெழிலி:]

பாடு இயிற் பணிக் கடல் பருகி வலன் ஏர்பு கோடு கொண்டு—
ஒலிமுழங்குகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய கடலைக்குடித்து வல
மாகவெழுந்து மலைகளை இருப்பிடமாகக்கொண்டு,

5. உலகம் வளைஇ (௧) எழுந்த கொடுஞ்செலவு எழிலி—பெய்யுங்
காலத்தே உலகத்தைவளைத்தெழுந்த கடியசெலவினையுடைய
மேகம்,

மால் நீர் செல நிமிர்ந்தாற்போல மேகமும் நீர்செலநிமிர்ந்ததென்றார்.

இனி உலகத்தைத் திருவடிகளிலே அணைத்துக்கொண்டிருப்பதற்
வென்று முரைப்பார்.

6. பெரும்பெயல் பொழிந்த சிறு புண் மலை—பொழுதுகையையப்
பெய்த சிறுபொழுதாகிய வருத்தஞ்செய்கின்ற மலைக்காகித்துப்
பாவைவிளக்கு (அரு) எனக்கூட்டுக.

இதனானே மூல்லைக்குரிய * காரும் மாலையுங் கூறினார்.

மால்போவெழுந்த எழிலிப்பொழிந்த மாலையென்க.

(கு - 4) ‘பெரும்பெயல் பொழிந்த’ என்றதனற் கார்காலம் கூறப்
பட்டது. கார்காலமும் மலைக்காலமும் முறையே மூல்லைத்திணைக்குரிய
பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதுமா.

7. [அருங்கடி மூதார் மருங்கிற் போகி:] அருங்கடி மூதார் மருங்
கில் நல்லோர் (௧௮) போகி—அரியகாவலையுடையபழைய ஊர்
ப்பக்கத்துப் பாக்கத்தே படைத்தலைவரேவலால் நற்சொற்கோ
டற்குரியோர்போய்,

(கு - 4) பாக்கம் - பக்கத்துள்ள ஊர். நற்சொற்கோடல் - நல்லநிமி
த்தமான வார்த்தையைக்கேட்டல்.

8, 11. [யாழிசை யினவண் டார்ப்ப நெல்லொடு, நாழி கொண்ட நறுவீ
மூல்லை, யரும்பவி ழலரி தூஉய்க்கை தொழுது, † பெருமுது
பெண்டிர் விரிச்சி நிற்ப.]

8, 10. நறு வீ மூல்லை ஆரும்பு யாழ் இசை இனவண்டு ஆர்ப்ப அவிழ்
அலரி நாழி கொண்டநெல்லொடு தூஉய்—நறியபூக்களையுடைய

ய மூல்லையினது ஆரும்புகன் யாழினது ஓசையினையுடைய இன

* “தாரு மாலையு மூல்லை குறிஞ்சி - கூடிக் யாம மென்மனார் புல
வர்.” என்பது தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௬.

† பெருமுதுபெண்டிரெண்பதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரையிலது;
பெரிய முதிர்ந்த பெண்டிரென்க.

நீரை அன்றி-பசுக்கூட்டத்தை அளித்துவிடுவதல்லாமல், நீர் எல்லை வையம்-கடலை எல்லைமாகவுடைய பூமியையும், இறையோற்கு அளிக்கும்-அரசனுக்குக் கொடாசிற்கும், ஆதலால், வல்லை நீர் வழி சென்மின்-விரைவாக நீர் வழியிற் செல்லுகிராக. எ-று. வஞ்சிமாலையைச் சூழிதல் பகைமேற் செல்வோர் தொழில். “எஞ்சா மண்ணை” என்னும் சூத்திரம்: “எஞ்சா மண்ணை” வேந்தனை வேந்தன், அஞ்சுதகச் சென்றிடல்குறித் தன்னோடு; இ-ள். எஞ்சா மண் நசை இ-குறைபாத பூமிபைவீரும்பி, அதனால், அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று - அங்கே வாழ்வோர்களுக்கு அஞ்சுதலுண்டாகும்படி அந்நாட்டிடத்தேசென்று, வேந்தனை வேந்தன் - ஒருவேந்தனை மற்றொருவேந்தன், அடல் குறித்தன்று - அடிதலைக்கருதியது வஞ்சித்தினை. எ-று.

12, 13. [சிறுதாம்பு தொடுத்த பசிலைக் கன்றி, னுறுதுய ரலமர னேக்கியாய்மக, ணடுங்குசுவ லசைத்த கையன் கைய, கொடுங்கோற் கோவலர்பின்னின்றுய்த்தா, வின்னே வருகுவர் தாய்ரென்போ, ணன்னர் நன்மொழி கேட்டன மதனா, னல்ல நல்லோர் வாய்ப்புள்:]

17, 18. ~~நன்னர் வாய்ப்புள்—அவர்கேட்ட நன்றாகிய நற்சொல்,~~

13, 14. ஆய்மகள் நடுங்கு சுவல் அசைத்த கையன்—இடைச்சாதியின் மகள் குளிரால் நடுங்குகின்ற தோளின்மேலே கட்டின கைய ளாய்கின்ற,

12, 13. சிறு தாம்பு தொடுத்த பசிலைக் கன்றின் உறு துயர் அலமரல் நோக்கி—சிறியதாம்பாலே காலிலே கட்டப்பட்ட வருத்தத்தை யுடைத்தாகிய கன்றினுடைய முலைபுண்ணுமலுகின்ற துயராலே தாய்வருமென்று சுழலுகின்ற தன்மையைப் பார்த்து,

14, 15. கைய கொடுங்கோற் கோவலர் பின்னின்று உய்த்தா—கையிடத்தனவாகிய கொடிய கோலையுடைய இடையர் பின்னேநின்று செலுத்துதலைச் செய்கையினாலே,

16, 17. தாயர் இன்னே வருகுவர் என்போள் நன்மொழி கேட்டனம்—நிரம்பமேய்ந்து, நுமீழுடைய தாய்மார் இப்பொழுதேவருவரென்று கூறுகின்றோளுடைய நன்றாகிய வார்த்தையாக யாங்கள் கேட்டோம்;

(கு-பு) தாய்ரென அஃறிணை உவப்பின்கண் உயர்திணையாகவந்தது.

17. அதனால்—அவன் கூறிய நற்சொல்லின் கருத்தால்,

18, 20. [தெவ்வர், முனைகவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து, வருத றலைவர் வாய்வது:] தலைவர் தெவ்வர் முனை கவர்ந்து கொண்ட திறையர் வினைமுடித்து வருதல் வாய்வது—நந்தலைவர் வஞ்சிமுடிச் சென்று பகைவர் மண்ணைக்கொண்டு பின் அவரிடத்தேவாங்கிக்கொண்ட திறையினையுமுடையராய் இங்கனம்

தாம் எடுத்துக்கொண்ட வினையை முடித்துவருவாரென்று நாக் கருதிய தன்மையிலே அவர் நின்றலுண்மை,

18. நல்ல—அவர் அங்கனம் வினைமுடித்துவருதல், நமக்கு இல்ல மம் நிகழ்தற்குக் காரணமாகலின் நல்லகாரியம்;

20, 21. [நீ நின், பருவர வெவ்வக் களைமா யோயென;] மாயோய் நீ நின் பருவரல் எவ்வம் களை என—மாமைநிறத்தையையோ னே, நீ நின் மனத்தொற்றத்தான் உளதான வருத்தத்தைப் போக்கென்றுகூற, அதுகேட்டு,

(கு - பு) மாமைநிறம் - நானுரித்த ஆம்பற்றண்டுபோன்றநிறம்; “நீர் வள ராம்பற் றும்புடைத்திரள்கா, நானுரித் தன்ன மதனின்மாமை” என் பது நற்றிணை, சு.

செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்டதுணர்ந்தமையின், மனத்தொற்ற மென்றார்.

பெருமுதுபெண்டிர் (கக), நல்லோர் (கஉ) போகித் (எ) தூஉய்த் தொழுது (க௦) விரிச்சிசிற்ப (கக) அவர்கேட்ட நன்னர் (கஎ) வாய்ப்புள் (கஅ) ஆய்மகள் (கஉ) கையளாகிக் (கச) கன்றின் (கஉ) அலமரனோக்கித் (கங) தாயர் இன்னே வருகுவரென்போளுடைய (கசு) நன்மொழியாக யாங்கன் கேட்டனம். அதன்கருத்தால் (கஎ), தலைவர் வருதல் வாய்வது (உ௦); நல்லகாரியம் (கஅ); மாயோய் (உக), நீ நின் (உ௦) பருவரவெவ்வக் களையென்று கூற (உக) அதுகேட்டு நீநினைந்து (அஉ) என்க

இங்கனம் பொருள்கூறாமல் தலைவியது இரங்கமிகுதிசண்டு பெருமு துபெண்டிர் விரிச்சிகேட்டுவந்து தலைவர்வருவாராதல் வாய்வது; நின் எவ் வக்களையென்று பல்காலும் ஆற்றவிட்கவும் ஆற்றாளாய்த் துயருழந்து (அ௦) புலம்பொடு (அக) தேற்றியும் திருத்தியும் (அஉ) மையல்கொண்டும் உயிர்த் தும் (அங) நெக்கிநெகிழ்ந்து (அச) கிடந்தோள் (அஅ) எனப் பொருள் கூறியக்கால் நெய்தற்குரிய இரங்கற்பொருட்டன்றி முல்லைக்குரிய இருத் தற்பொருட்டாகாமையுணர்க. அன்றியும் தலைவன் காலங்குறித்தல்லது பிரியானென்பதூஉம், அவன் குறித்தகாலங்கண்டால் தலைவிக்கு வருத்த மிகுமென்பதூஉம், அது பாஸையாமென்பதூஉம், அவ்வாற்றாமைக்கு இரங் கல் நிகழ்தால் நெய்தலாமென்பதூஉம் நூற்கருத்தாதுணர்க.

22. [காட்டவுங் காட்டவுங் காணன் கலுழ்சிறந்து:] காட்டவுங் காட் டவுங் கலுழ்சிறந்து காணன்—தலைவன் புகழும் மாணமும் எடு த்துக்காட்டி வற்புறுத்தவும், தோன்றல்சான்ற மாற்றார் பெருமை கூறிக்காட்டி வற்புறுத்தவும் அன்புமிகுதியாற் கலக்கமிக்கு இவை அரசற்குவேண்டுமென்று மனத்திற் கருதாதவன்,

கு - பு) இவை - பகைமேற்செலவும் போர்முதலியனவும்.

23. பூப் போல் உண் கண் புலம்பு முத்து உறைப்பு—பூப்போலும் மையுண்கண்கள் தாரையாகச்செரியாது தனித்து வீழ்கின்ற முத்துப்போலும் துளியைத் துளிப்ப, அதுகண்டு,

24. கான் யாறு தழீஇய அகல் நெடும் புறவின்—காட்டாறுகுழந்த அகன்ற நெடிய காட்டிடத்தே,

25. சேண் நாறு பிடவமொடு பைம்புதல் எருக்கி—தூரியநிலத்தே நாறுகின்ற பிடவமோடே ஏனைப் பசியதூறுகளையும் வெட்டி,

(கு - பு) பிடவம் - ஒருவகைச்செடி.

26. வேட்டுப் புழை அருப்பம் மரட்டி — பகைப்புலத்துக்குக் காவலாகவிருக்கும் வேட்டுவச்சாதியினுடைய அரண்களையழித்து,

(கு - பு) வேடு - வேடச்சாதி. புழை - சிறியவாயில்கள்.

26, 27. [காட்ட, விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇ:] காட்ட மூள் இடு புரிசை ஏமுற வளைஇ — காட்டின்கண்ணவாகிய முள்ளாலிடு மதிலைக் காவலுறும்படி வளைத்து,

28. [படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி:] புணரி பீடும் நீரிற் பரந்த பாடி— திரையாலிக்கின்ற கடல்போற்பரந்த பாசறைக்கண்ணே கண்படைபெறுது (கௌ) என்க.

(கு - பு) 'பரந்த பாசறை' எனவும் பாடம். (உச - உஅ) 'கான்யாறு .....பாடி'-என்பது, தொல். பொரு. சுச-ம் சூத்திரம் நச்சினூர்க்கினியருரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

புறவிடத்தே (உச) எருக்கி (உரு) மாட்டி (உசு) வளைஇப் (உஎ) பரந்த பாடியென்க.

அகவையுரை

29. உவலைக் கூரை ஒழுகிய தெருவில்—தழையாலேவேய்ந்த கூரை ஒழங்கப்பட்ட தெருவிடத்து,

30, 31. கவலை முற்றம் காவல் நின்ற தேம்படு கவுள சிறுகண்யானை— நாற்சந்தியானமுற்றத்தே காவலாகநின்ற மதம்பாய்கின்ற கதுப் பினையுடையவாகிய சிறியகண்ணையுடைய யானை,

(கு - பு) கதுப்பு - கண்ணம்

32, 33. [ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்தியாத்த, வயல்விளையின் குள குண்ணுது:] ஒங்குநிலைக் கரும்பொடு வயல் விளை கதிர் மிடைந்து யாத்த இன்குளகு உண்ணுது—வளர்கின்ற தன்மையையுடைய கரும்புகளோடே வயலிலே விளைந்த நெற்கதிரிடையே நெருங்கப்பட்டுக் கட்டிப்போகட்ட சாவியையும் இனிய * அதிமதுரத்தழையுந் தின்னாமல்,

(கு - பு) யாத்தவற்றையும் குளகையுமென்க.

33, 34. துதல் துடைத்து அயில்துனை மருப்பில் தம் கையிடைக் கொண்டுன — அவற்றாலே தம்நெற்றியைத்துடைத்துக் கூர்மையையுடைய முனைகளையுடைய கொம்பினிடத்தே ஏறட்ட தம் கையிடத்தே கொண்டுநின்றனவாக,

(கு - பு) ஏறட்ட—ஏற்றிக்கொண்ட.

அட்டிமதுரத்தழையென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

35, 36. [கவைமூட் கருவியின் வடமொழி பயிற்றிக், கல்லா விளைஞர் கவளங் கைப்ப:] கல்லா இளைஞர் வடமொழி பயிற்றிக் கவை மூட் கருவியிற் கவளங் கைப்ப—வடமொழி அடியிலேகல்லாத¹ இளைஞர் யானைப் பேச்சான வடமொழிகளைக் கற்றுப்பலகாற் சொல்லிக் கவைத்த முள்ளையுடைய பரிக்கோலாலே கவளத் தைத் தின்னும்படி குத்த,

யானைக்குச்செய்யுந் தொழில்களெழிய வேறொரு தொழிலைக்கல் லாத இளைஞரென்றுமாம்.

(கு - பு) பரிக்கோல் - குத்துக்கோல்

37, 40. [கற்றையத் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான், முக்கோ லசைநிலை கடுப்ப நற்போ, ரோடா வல்விற் றுணி நற்றிக், கூடங் குத்திக் கயிறுவடங் கிருக்கை:]

40, கூடம் குத்திக் கயிறு வாங்கு இருக்கை—கூடமாகக் கால்களை நட்டுக் கயிற்றை வலித்துக்கட்டின இருப்பின்கண்ணே, என்று படங்குகளை.

(கு - பு) படங்குகள் - கூடாரங்கள்.

37, 38. கல்தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப—துகிலைக் காலிக்கல்லைத் தோய்த்துடுத்த விரதங்களை யுடைய முக்கோலந்தணன் அம்முக்கோலிலே அந்த உடை யானை இட்டுவைத்த தன்மையையொக்க,

38, 39. நற்போர் ஓடா வல்வில் துணி நற்றி—அறத்தாற்பொருகின்ற போரிற்கு ஓடாமைக்கும் காரணமான வலியவில்லைச் சேர ஆன்றி அதிலே துணிகளைத் தூக்கி,

41. பூந்தலைக் குந்தம் குத்தி—பூததொழிலைத் தலையிலேயுடைய எ.பி கோல்களையுமுன்றி,

பூந்தலை - விகாரம் -

41. கிடுகு நிரைத்து—கிடுகுகளையும் நிரையக் குத்தி,

(கு - பு) கிடுகு - சட்டம்.

42. வாங்கு வில் அரணம் அரணமாக—இங்கனஞ்சூழும் விற்பனை யாகிய அரணை தங்களுக்கு அரணாக, இசற்குள்ளேவிட்ட, கயிறுவாங்கிருக்கைக்கண்ணே (சு0) நற்றிக் (ந.க) குத்தி நிரைத்து (சுக) வாங்குவில்லரணமென்க (சு2).

43. வேறு பல் பெரும்படை நாப்பண்—மொழி வேறுபட்ட பலவா கிய பெரிய படைக்குடுவெ,

(கு - பு) வேறு வேறுபாடுகள் பேசப்படும் நாடுகள் பலவற்றி லிருந்து வந்தசேனை.

43, 44. [வேறோர், நெடுங்காழ்ச் கண்டங் கோலியக நேர்பு:]

43, 44. வேறோர் அகம் நேர்பு—வேறோரிடத்தை அரசனுக்குக் கோயி லாக எல்லாரு முடம்பட்டு,

44. நெடுங்காழ்க் கண்டம் கோவி—நெடிய குத்துக்கோலுடனே பண்ணின பலநிறத்தாற் கூறுபட்ட மதிட்டிரையைவளைத்து, கண்டம் - ஆகுபெயர்.
45. குறுந்தொடி முன்கைக் கூந்தல் அம் சிறுபுறத்து. மங்கையர் (சள)—குறியதொடியையுடைய முன்கையினையும் கூந்தலசைந்து கிடக்கின்ற அழகினையுடைய சிறிய முதுகினையுமுடைய மங்கையர்,
- 46, 47. இரவு பகற்செய்யும் திண்பிடி ஒள் வாள் விரவு வரிக் கச்சிற் பூண்ட மங்கையர் — இராப்பொழுதைப் பகற்பொழுதாக்குந் திண்ணிய ஆகினையுடைய ஒள்ளியவாளே விரவின சிறத்தினையுடைய கச்சினுலேபூண்ட மங்கையர்,
- (கு - பு) ஆசு - வாளின் உறை.
- 48, 49. நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇக் கை அமை விளக் கம் நந்துதொறும் மாட்ட—நெய்யைக்காலுகின்ற திரிக்குழாயையுடைய சிற்றாட்கள் நெடிய திரியை எங்குங்கொளுத்தி ஒழுங்காயமைந்த விளக்குக்கள் அவியுந்தோறும் தங்கையிற்பந்தத்தைக்கொளுத்த,
50. நெடுநா வொண்மணி நிழற்றிய நடுநாள் — நெடிய நாக்கினையுடைய ஒள்ளியமணி எறிந்துவிட்ட நயொமத்தும், நொளியே கோயில் பணிமடங்கினால் மணியெறிந்துவிடதல் இயலவு. இனியானே குதிரைமுதலியன துயில்கோடலின், அவற்றின் மணியோசை அடங்கிய நடுநாளென்றுமாம்.
- (கு - பு) வீடுகளில் வேலைகளோய்ந்தபின்பு மணியை அடித்துவிடும் ழுழக்கமுண்டென்பது “நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்ட”, “யாமங் கொள்பவர் நெடுநா வொண்மணி, யொன்றெறி பாணியி னிரட்டும்” என்றும் நற்றிணைச்செய்யுட்களாலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.
- 51, 52. அதிரல்பூத்த ஆடு கொடிப் படாஅர் சிதர் வரல் அசை வளிக்கு அசைவந்தாங்கு—புனலிபூத்த அசைகின்ற கொடியினையுடைய சிறுதுறுகள் துவலையோடே வருதலையுடைய அசைந்த காற்றிற்கு அசைந்தாற்போல,
- சிதர் - மெத்தெனவுமாம்.
- (கு - பு) புனலி - ஒருவகைப்பூஞ்செடி; பழைய நூல்களிற் காணப்படுகின்றது.
- 53, 54. துகில் முடித்துப் போர்த்த தூங்கல் ஒங்கு நடைப் பெரு முதாளர் ஏமம் குழ—மயிர்க்கட்டுக்கட்டிச்சட்டையிட்ட அனந்தரினையும், பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடைய மெய்காப்பாளர் காவலாகச் சூழ்ந்துதிரிய,
- (கு - பு) மயிர்க்கட்டு - தலைக்கட்டு (தலைக்குட்டை). அனந்தர் - கள்ளின் செருக்கு. மெய்காப்பாளர் - அசைன் சரீரத்தைப் பாதுகாப்பவர்கள்.

55, 56. [பொழுதளந் தறியும் பொய்யா மாக்க, டொழுதுகாண் கையர்
தோன்ற வாழ்த்தி:]

55, 56. மாக்கள் பொழுது அளந்தறியும் பொய்யாக்காண்கையர்—அறி
வில்லாதோருடைய வாழ்நாளை இத்துணையென்று அளந்தறியும்
பொய்யாத காட்சியையுடையார்,

(கு - பு) மாக்கள் - விதி விலக்கு அறியாதவர்கள்; “கையறியா மாக்
கள்” என்பது நாலடியார்.

56. தொழுது தோன்ற வாழ்த்தி—அரசனைவணங்கி விளங்க வாழ்
த்தி,

57. ஏறி நீர் வையகம் வெலீஇய செவ்வோய்—திரையெறிகின்ற
கடல்சூழ்ந்த உலகத்தே பகைவரை வெல்லுதற்குச் செல்கின்ற
வனை,

57, 58 நின் குறுநீர்க் கன்னல் இளைத்து என்று இசைப்ப—கிடாரத்து
நீரிலேகாண்கின்ற சினது நாழிகைவட்டிலிற் சென்றநாழிகை
இத்துணையென்று சொல்லுகையினாலே,

(கு - பு) குறுநீரென்றது நாழிகைவட்டிலை; கன்னல் - நாழிகை.

59. [மத்திகை வளைஇய மறிந்துவீங்கு செறிவுடை:]

59. மத்திகை வளைஇய உடை—புரவியை அடிக்கின்ற சம்மட்டி
வளைந்து கிடக்கின்ற உடை,

59. மறிந்து வீங்கு செறிவு உடை—அச்சம்மட்டி மறையும்படி
வடிம்பு தாழ்ந்து பெருக்குஞ் செறிதலையுடைய புடைவையு
டையினையும்,

(கு - பு) ஆண் உடையையும் புடைவையென்பது பண்டைக்கால
வழக்கு.

60. மெய்ப்பை புக்க வெருவருந் தோற்றத்து—சட்டையிட்ட அச்
சம்வருந் தோற்றவினையும்,

(கு - பு) தோற்றரவு - தோன்றுதல்.

61. வலி புணர் யாக்கை — இயல்பான வலிகூடின மெய்யினையு
முடைய,

61. வன்கண் யவனர்—தறுகண்மையினையுடைய சோனநர்,

62. புலித்தொடர் விட்ட புனை மாண் நல்லில்—புலிச்சங்கிவிவிடப்
பட்ட கைசெய்தமாட்சிமைப்பட்ட நன்றாகிய இல்லிலே,

63, 64. திரு மணி விளக்கம் காட்டித் திண்ணான் எழினி வாங்கிய ஈர
றைப் பள்ளியுள்—அழகினையுடைய மாணிக்கமாகிய விளக்கை
எரியவைத்துத் திண்ணிய கயிற்றிற்றிரையைவளைத்த புறவறை
க்குள்ளறையிற் படுக்கைக்கண்ணேசென்று,

65, 66. [உடம்பி னுரைக்கு முரையா நாவின் படம்புரு மிலேச்ச
ருழைய ராக:] உரையா நாவின் உடம்பின் உரைக்கும் படம்

புகும் மிலேச்சர் உழையராக—வார்த்தை சொல்லாத நாவிலை யுடைய கையாலும் முகத்தாலும் வார்த்தைசொல்லுஞ் சட்டையிடுஞ் சரவாசிகள் பள்ளிகொள்ளுமிடத்தைச் சூழ்ந்துதிரிய, ௨.௧ உயையநாவென்றார், ஊமைகளென்றற்கு,

(கு - 4) சரவாசிகள் - சரித்துக்கொண்டே வசிப்பவர்கள் ; இப்பெயரை அசாரவாசிகளென்றுங் கூறுவர் ; ஊமைகளைப் படுக்கையறையின் வாயிலிற்காவலாகவைத்தல் மரபு.

67. மண்டு அமர் நசையொடு கண்படை பெறாஅது—பகைவர் மன மறியாமல் மிக்குச்செல்கின்ற போரை நச்சுதலாலே கண்ணுறக் கூப்பெறாது.

(கு - 4) நச்சுதல் - விரும்புதல்.

68, 69. எடுத்து எறி எஃகம் பாய்தலிற் புண்கூர்ந்து பிடிக்கணம் மறந்த வேழம் உள்ளியும் (எஉ) — ஒச்சிவெட்டுகின்ற வாள்முந்துகையினாலே புண்மிக்குப் பிடித்திரளைமறந்த வேழத்தையுள்ளியும்,

(கு - 4) ஒச்சி - உயர்த்தி. பிடி - பெண்யானை. வேழம் - இங்கே ஆண்யானை.

69, 70. [வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பருஉக்கை துமிய:] வேழத்துப் பருஉக்கை பாம்பு பதைப்பன்ன துமிய—யானையினுடைய பரிய கைகள் பாம்பினது பதைக்கின்ற தன்மையையொத்த பதைப்பினையுடையவாக அற்றுவிடும்படி,

71, 72. தேம் பாய் கண்ணி நல்வலந் திருத்திச் சோறு வாய்த்து ஒழிந் தோர் உள்ளியும்—தேன்பரக்கும்வஞ்சிமலைக்கு நன்றாகிய வெற்றியை யுண்டாக்கிச் செஞ்சோற்றுக் கடனிறுத்துப் பட்டவீரை விளைத்தும்,

(கு - 4) செஞ்சோற்றுக்கடன் - செவ்விய சோற்றை அளித்தவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய உரிமை ; அஃதாவது உண்டவர்கள் தம்மைப் பாதுகாத்தோர் பொருட்டு உயிர்விடுதல் ; “செஞ்சோற்றுக் கடனின்றே கழியேனாகி” என்பதனாலுமுணர்க (பாரதம்).

72, 74. தோல் துமிபு வைந்துனைப் பகழி மூழ்கலிற் செவிச் சாய்த்து உண்ணாது உயங்கும் மா சிந்தித்தும்—பக்கரைகளை யறுத்துக் கூரிய முனையினையுடைய அம்புகள் வந்து அமுந்துகையினாலே செவிசாய்த்துப் புல்லுண்ணாதே வருந்துங் குதிரைகளை விளைத்தும்,

(கு - 4) பக்கரை - தோலாற்செய்த கலினைமுதலியவை.

75, 76. [ஒருகை பள்ளி யொற்றி யொருகை, முடியொடு கடகஞ் சேர்த்தி:] ஒருகை பள்ளி ஒற்றி ஒருகைக் கடகம் முடியொடு சேர்த்தி—ஒரு கையைப் படுக்கையின்மேலேவைத்து ஒருகையிற் கடகத்தை முடியோடேசேரவைத்து,

என்றது - கையிலே தலையைவைத்தென்றாயிற்று.

76. நெடிது சீனைந்து—இப்படைநொந்தவளவுக்கு நாளை எவ்வாறு பொருமென்று நெடிதாகநினைந்து, நெடிது சீனைந்து

77. பகைவர்ச் சுட்டிய படை கொள் நோன் விரல்—பகைகின்றார் கருதிவைத்த வாளைப்பிடித்த வலியினையுடைய கையாலே வெட்டிவென்று (அக) என்க.

78. நகை தாழ் கண்ணி நல்வலம் திருத்தி—தனக்கு எங்காலமும் விளக்கந்தங்கும்வஞ்சியைநன்றாகிய வெற்றி சிலைபெறத்திருத்தி,

79. அரசு இருந்து பணிக்கும் பாசறை—பகையரசிருந்து நடுங்கு தற்குக்காரணமான பாசறை, கையாடல்

79. பணிக்கும் பாசறை—* நோய் தீருமருந்துபோனின்றது.

(கு - பு) நோய்தீருமருந்து - நோய்தீர்த்தற்குக்காரணமான மருந்து.

79 முரசு முழங்கு பாசறை—வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற முரசுமுழங்கும் பாசறை,

80, 84. [இன்றுயில் வதியுநர் காணா யிருமந்து, நெஞ்சாற்றப் படுத்த நிறைதபு புலம்பொடு, நீடுநினைந்து தேற்றிபு மோடுவளை திருத்தியு, மையல் கொண்டு மொய்யெனவுயிர்த்தது, மேவுறு மஞ்ஞையி னடுங்கி யிழைநெகிழ்ந்து:]

80 வதியுநன் இன்றுயில் காணான்—தன்னிடத்தேதங்குகின்றவனை இனியதாயில் கொள்ளாதலேக் காணான்,

81. நெஞ்சு ஆற்றுப்படுத்த புலம்பொடு—அவன் தன்னெஞ்சுந் தான் போகின்றவழியிற் செலுத்துதலால் தனக்குண்டான தனிமையாலே,

இது + “நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கெதுவு மாறும்” என்பதாம்.

81. நிறைதபு புலம்பு—தனதுநிறைகெடுத்ததனிமை,

82 நீடு நினைந்து—இங்ஙனம் பிரிந்தாலன்றி, இவ்வரசியல் நிகழாதென்று நினைத்து,

82. ஒடுவளை திருத்தியும்—கழலுகின்றவளையைக் கழலாமற் செறித்தும்,

83. மையல்கொண்டும்—மயக்கங்கொண்டும்,

83. மொய்யென உயிர்த்தும்—விரைய நெட்டியிர்ப்புக்கொண்டும்,

84. ஏவுறு மஞ்ஞையின் நடுங்கி இழை நெகிழ்ந்து—அம்பு தைத்த

* கலித்தொகை, இரண்டாவதுகுறிஞ்சிக்கல், உக.. “அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப் - பேரம ருண்கணென் றோழி யுநீஇய - வாரகு ரெவ்வ முயிர் வாங்கு - மற்றிந்நோய் தீந் மருந்தருளா யொண்டொ டிஇ.”

+ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்தினையியல், சுஉ.

மயில்போல நடுங்கி அணிகலங்கள் நெகிழ்ந்து கண் புலம்புமுத்
துறைப்ப (உரு.) எனக் கூட்டுக.

80, 82. துயருழந்துதேற்றியும்—அதனைக்கண்டு தானும் வருந்திமுற்று
இவள் ஆற்றியிராளென்று துணிந்தும்,

85. பாவை விளக்கிற் பருஉச்சுடர். அழல — பொறபாவை ஏந்தி
நின்ற தகளியிலே பரியவிளக்கு நின்றொரிய,
விளக்கு - ஆகுபெயர்.

(கு - பு) . பாலை விளக்கு - பிரதிமைத்தீபம். தகளி - அகல்.

86. இடம் சிறந்து உயரிய எழுநிலை மாடத்து — தனக்குள்ள இட
மெல்லாம் பொன்னாலும் மணியாலும் சிறப்புப்பெற்று உயர்ந்த
எழுநிலையினை யுடைய மாடத்திடத்து,

87. முடங்கிறைச் சொரிதரும் மாத்திரள் அருவி—* மூட்டுவாய்
களினின்றுஞ் சொரிதலைச்செய்யும் பெருமையையுடைய திர
ண்ட அருவிகளினுடைய,

(கு - பு) மூட்டுவாயென்றது கூடுவாய் மூலையை.

88. இன் பல் இழித் இசை ஓர்ப்பனன் கிடந்தோன்—இனிய பலவா
கிய முழங்குகின்ற ஒசைக்கண்ணே தலைவன் தான்கூறிய பரு
வம் பொய்யாமல் வருவனென்னுங் கருத்தினளாகலின் அவன்
வரவினையே கருதிக்கிடந்தோருடைய,

89. அஞ்செவி நிறைய ஆலின—அஞ்செவி, நிரம்பும்படி ஆரவாரி
த்தன;

89, 91. [வென்றுபிறர், வேண்டிபுலங்க் கவர்ந்த வீண்டுபெருந் தானை
யொடு, வீசயம்:]

89. வென்று—வெட்டிவென்று,

89, 91. பிறர் வேண்டி புலங்க் கவர்ந்த வீசயம்—பகையரசர் எக்காலமும்
விரும்பும் நிலங்களைக் கைக்கொண்ட வெற்றியாலே,

90. ஈண்டு பெருந்தானையொடு—திரளுகின்ற பெரியபடையோடே,
அரசன் வீணமுடிந்தகாலத்தே விரைந்துபோந்தாளுகலின்;
அதுகேட்டுவருகின்ற படையென்பதுதோன்ற ஈண்டுபெருந்தா
னை யென்றார்.

91. வெல்கொடி உயரி—எக்காலமும் வென்றெடுக்கின்ற கொடி
யை எடுத்து,

91, 92. வலநெர்பு வயிரும் வளையும், ஆர்ப்ப—வெற்றிதோன்றிக் கொ
புஞ்சுக்குமுழங்கு. *

கு - பு) ஏர்பு—எழும்பு, வலன் நெர்பு எனப் பிரித்தலுமாம்.

92, 93. அயிர செறி இலைக் காயா அஞ்சனம் மலர—துண்மணவிடத்த

* கூடுவாயென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

னவாகிய நெருங்கின இலையினையுடைய காயா அஞ்சனம்போல
அவிழ,

(கு-பு) காயா—ஒருவகை மரம். அஞ்சனம்—மை.

94. முறி இணர்ச் கொன்றை நன்பொன் கால—தளிரினையுங் கொ
த்தினையுமுடைய கொன்றை நன்றாகிய பொண்ணைச்சொரிய,
95. கோடற்குவிழுகை அங்கை அவிழ—கோடலினது குவிந்தமு
கைகள் அகங்கைபோல விரிய,
96. கோடல்—வெண்காந்தள். முகை—அரும்பு.

96. தோடு ஆர் தோன்றி குருதி பூப்ப—திரட்சிறைந்த தோன்றி
உதிரம்போலப் பூப்ப,

(கு - பு) தோன்றி - செங்காந்தள்.

97. கானம் நந்திய செந்நிலப்பெருவழி—காடுதழைத்த சிவந்தநிலத்
திற்பெருவழியிலே,

98, 100. [வானம் வாய்த்த வாங்குகதிர் வரகிற், நிரிமருப் பிரலையொடு
மடமானுகள, வெதிர்செல் வெண்மழை பொழியுந் திங்களின்:]

98. வானம் வாய்த்த வரகு—மழைவேண்டப் பெய்தவரகு,

100, 98. எதிர் செல் வெண்மழை பொழியும் திங்களில் வாங்கு கதிர் வர
கின்—எதிர்காலத்துக்குப் பெய்யச்செல்கின்ற வெள்ளியமழை
சிறுதுவலையைப்பொழியும் முன்பளிதொடங்குந் திங்களிலே
வளிகின்ற கதிரையுடைய வரகிடத்தே,

* 99. திரி மருப்பு இரலையொடு மடமான் உகள—முறுக்குண்டகொம்
பினையுடைய புல்வாய்க்கலையோடே மடப்பத்தையுடைய மான்
துள்ள,

(கு - பு) மடப்பம் - அறியாமை, இளமை. மான் பெண்மான்.

மழையால் தண்ணீரும் புல்லும் நிறையப்பெற்றுப் புணர்ந்துதிரியு
மென்ற கருப்பொருளால், அவற்றைக்கண்ட அரசனுக்கு வேட்கைமிகுதி
கூறிற்று.

மலரக் (௬௩) கால (௬௪) அவிழப் (௬௫) பூப்ப (௬௬) உகளக் (௬௭)
கானந்தியபெருவழி (௬௮) என்க.

இவை எல்லாம் வேட்டைவிளைதற்குக் காரணமாயின.

101. முதிர் காய் வள்ளியங்காடு பிறக்கு ஒழிய—தன்பருவம் வந்தால்
முதிருங்காயையுடைய வள்ளியங்காடு பின்னாக,

(கு - பு) வள்ளி - வள்ளிக்கிழங்கு.

102. துனை பரி துரக்குஞ் செலவினர்—விரைந்துசெல்லும் பரியை
அதனுணமையாமற் கடிதாக்கச்செலுத்துஞ் செலவினையுடைய
ராய் வந்தவருடைய,

என்றது:—* “வினாவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டவரு காலை, யிடைச்
சுர மருங்கிற்றவிர்த வில்லை, யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும், புள்ளியற்
கலிமா வுடைமையான.” என்பது தோன்றக் கூறிற்று.

(கு - பு) ‘வினாவயிற் பிரிந்தோன்’ என்பதன்பொருள்: யாதானும்
ஓர்செய்வினையிடத்துப் பிரிந்த தலைவன் அதனைமுடித்து மீண்டவருந்கால
த்து, எவ்வளவுகாததாரம் இடையிட்டதாக இருந்தாலும் அவ்விடையின்
கணுண்டாகிய அருவழியீடத்துத் தங்கி வருதலில்லை; உள்ளம் நெடுந்தர
மான இடத்தை ஒருகூணத்திற் செல்லுமாறுபோலத் தலைவன்மனம் சென்
றுற்றவிடத்தே ஒருகூணத்திற்சென்று உதவிசெய்யும் பறவைகளைப்போல
நிலத்தைத்தீண்டாத செல்லுதலையுடைய செருக்குற்ற குதிரையையுடை
யாளுதலால். எ - று, உடைமையால் தவிர்தலில்லையென்க.

103. வினாவிளங்கு நெடுந்தேர்பூண்டமாவே—தான் எடுத்துக்கொ
ண்ட வினா எக்காலமும் விளங்கும் நெடிதாகிய தேரைப்பூண்ட
குதிரை.

* தலைவி தன்னிடத்தே வகிசின்றவனை இன்றுயிலைக்காணாய் (அ0)
நெடுந்தேர்ப்பூண்டத் துண்டிப்பாடுவாள் (அ1) ஓடுவளை திருத்தியும் (அ2) மையல்
கொண்டும் உயிர்த்தும் (அ3) நடுங்கிநெகிழ்ந்து (அ4) பூப்போலுண்கண்
புலம்புமுத்துறைப்ப (அ5) அதுகண்டுதுயருமுந்து (அ6) தேற்றியும் (அ7)
வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமெனக் தருதித் காட்டவுந் காட்டவுங்காணாத
வன் (அ8) பெருமுதுபெண்டிர் (அ9) எவ்வங்கோயெனக்கூற (அ10) அது
கேட்டு நீடுகினைந்து (அ11) பெரும்பெயல்பொழிந்த சிறுபுன்மாலையில் (அ12)
இட்டசுடர் அமுலாநிற்க (அ13) இமிழிசை ஓப்பனள் கிடந்தோளுடைய
(அ14) அஞ்செவிநிறையப் (அ15), பரந்தபாடியிலே (அ16) அரகிருந்து (அ17)
ஒருகைபள்ளியொற்றி ஒருகை (அ18) முடியொடுசேர்த்தி (அ19) வேழத்தை
(அ20) யுள்ளியும் (அ21) மாவைச்சிந்தித்தும் (அ22) ஒழிந்தோரை உள்வரியும்
(அ23) நினைந்து (அ24) நடுங்குதற்குக்காரணமான பாசறையிற் (அ25) பெரும்
படைநாப்பண் வேளேர் (அ26) அகம் நேர்பு கண்டங்கோலி (அ27) யவனர்
(அ28) புலித்தொடர்விட்ட நல்லில்லிலே (அ29) பொழுதளந்தறியும் (அ30)
காண்கையர் (அ31) கன்னல் இளைத்தென்றிசைக்கையினாலே (அ32) மங்
கையர் (அ33) திருமணிவிளக்கங்காட்டி (அ34) எழினிவாங்கிய பள்ளியிலே
சென்று (அ35) இளையர் கவளங்கைப்பச் (அ36) சுளையர் (அ37) மாட்டப்
(அ38) பெருமுதாளர் ஏமஞ்சூழ (அ39) மிலேச்சருழையராக (அ40) வெண்
மணிவிழற்றிய நடுகளினும் (அ41) மண்டமர் நசையார் கண்படைபெரு
திருந்து (அ42) மன்றநாட் புடைகொணைவிரலாலே (அ43) வென்று
(அ44) கண்ணிவலந்திருத்திப் (அ45) பிழர்வேண்டு புலிக்கவிர்த (அ46) விச

யத்தாலே வெல்கொடியுயரிக் (கக) காடுபிறக்கொழியப் (க௦க) பெருவழி யிலே (க௭) வயிரும் வளையுமாப்ப (கஉ) ஈண்டு பெருந்தானையோடே (க௦) துணைபரிதூரக்குஞ் செவ்வினையுடையராய் வந்தவருடைய (க௦உ) தேர்பூண்டமா (க௦ங்) ஆலின (அக) வென வினைமுடிக்க.

* “செவ்விடை யமுங்கல் செல்லாமை யன்றே, வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்” என்பதனால் வற்புறுத்திப் பிரிதல்வேண்டுமென்றுணர்க.

தொல்காப்பியனார் கருத்திற்கேற்ப நப்பூதனார்செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இவ்வாறன்றி ஏனையோர் கூறுப்பொருள்கள் இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையுணர்க.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பொன்வானிகளும்மகளூர் நப்பூதனார் பாடிய மூலப்பாட்டிற்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நீச்சினர்க்குரியர் செய்தவுரை முற்றிற்று.

நினைந்து, வச்சுவானி

வெண்பா ^{வெண்பா} வானிப் பொன்வானி

க. வண்டடை கண்ணி, வளர்ச்சி, வானெடுங்கண்,
சென்றடைந்த நோக்க மினிப்பெறுவ்-தென்றுகொல்
கன்றெடுத்தோச்சிக், கனிவிளவின் காயுகுத்துக்,
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை. ^{கொங்குமொழிபயங்கு} ^{கொண்டது}.

உ. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான், மின்னேர்
துனையுந் துணைபடைத் துன்னார் - முனையு ^{கொண்டது} ^{கொண்டது}
ளடன்முகந்த தானை யவர்வரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

நினைந்து, வச்சுவானி - திவ்யவானி
வன், திவ்ய வானிப் பொன்வானி
வானி, திவ்ய வானிப் பொன்வானி

U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TUVANMIYUR MADRAS

Mountain pen: திவ்யவானி
This is an old manuscript.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், சச.

மெட்டுப்பய்யம் 9 புறப்பய்யம் 1 அகப்பய்யம் 1
மெட்டுப்பய்யம் 1. மெட்டுப்பய்யம் 2 அகப்பய்யம் 1
மெட்டுப்பய்யம் 1, மெட்டுப்பய்யம் 2 புறப்பய்யம் 1
மெட்டுப்பய்யம் 1, மெட்டுப்பய்யம் 2 அகப்பய்யம் 1

தூய்மை உறவுகளை வளர்ப்பதில் கலந்துகொள்ளும் முயற்சியில்

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

